

BETER GEHEELD DAN VERSPEELD

(Ausgerechnet Korfu)

Blijspel in vijf bedrijven

door

HERMANN KUGELSTADT

vertaling

Hub Fober

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **BETER GEHEELD DAN VERSPEELD - AUSGERECHNET KORFU** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **HERMANN KUGELSTADT** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **5** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bgth ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Reinier - heer des huizes, opperwachtmeester van het plaatselijk politiekorps

Anita - zijn wederhelft

Dennis - hun zoon, vrachtwagenchauffeur

Myleen - zijn echtgenote en medewerkster in 'n boetiek

Babs - ongehuwde vriendin van Anita en over geëmancipeerd

DECOR:

Het toneel toont in alle vijf de bedrijven hetzelfde beeld, met dit verschil, dat het er vanaf het vierde bedrijf wat moderner uitziet. Vanuit de zaal gezien is in de linker korte kant 'n deur naar de keuken, in de brede achterwand een open doorgang, die links naar de voordeur voert en rechts naar alle andere vertrekken van 't huis. Als de op- of afgang via de keuken bedoelt wordt, is dat duidelijk in de tekst aangegeven, in alle andere gevallen wordt de midden doorgang benut. Links op het toneel eettafel met stoelen, rechts 'n zitje met schemerlamp, tegen de achterwand 'n dressoir, waarop telefoon en waarboven 'n ietwat somber schilderij. De rest naar eigen goeddunken. Zoals gezegd: na het derde bedrijf alles iets moderner. In plaats van de schemerlamp 'n moderne armatuur, het trieste schilderij vervangen door iets fleurigers, 'n vlottere bloemenvaas, fleuriger kleedjes etc.

EERSTE BEDRIJF

Reinier zit in 'n fauteuil en leest de krant, Anita is doende het koffiegerei op de eettafel aan de kant te ruimen, brengt dat gedeeltelijk naar de keuken, vanachter de bühne hoort men duidelijk verstaanbaar de strijdende stemmen van Myleen en Dennis.

Myleen: "Jij" hebt daar in elk geval niet over te beslissen!

Dennis: O nee? En hoezo niet? Uiteindelijk ben ik je man!

Myleen: Dat geeft je nog lang niet het recht om over mij te beschikken!

Dennis: Ik wil ook niet over je beschikken, maar alleen maar, dat je je gedraagt als 'n echte vrouw! Daarvoor ben ik uiteindelijk met je getrouwd! *(Reinier legt de krant hoofdschuddend voor zich op 't tafeltje)*

Myleen: Ik dacht dat je met me getrouwd was, omdat je van me hield?

Dennis: Daarom natuurlijk ook. Maar 'n vrouw hoort nu eenmaal thuis te zijn, bij huis en haard.

Myleen: O ja, dat zou je wel willen! Maar dit zeg... *('n deur wordt dicht-geslagen, waarna men niets meer hoort, Anita inmiddels weer terug)*

Reinier: Die hebben elkaar maar weer eens in de haren. Weet jij waar 't om gaat?

Anita: Geen idee.

Reinier: Soms denk ik wel eens, dat onze zoon de verkeerde vrouw heeft getrouwd.

Anita: Of Myleen de verkeerde man. Dennis is immers 'n stijfkop zonder weerga. Wat die in z'n hoofd heeft, heeft ie nog lang niet in z'n kont.

Reinier: Als hij 'n beetje normaal wil blijven, moet hij zich ook wel zo opstellen.

Anita: Hoe moet ik dat begrijpen?

Reinier: Wil jij Myleen dan soms normaal noemen? Wat doet zij anders, dan abnormale mensen de meest abnormale kleding aankletsen?

Anita: En Dennis interesseert zich alleen maar voor voetballen. Dat kan ik ook niet normaal noemen. Zolang zij in die boetiek haar eigen geld verdient, is ze zelfstandig. "Zij" is niet zo dom als ik. "Zij" laat zich niet direct na de bruiloft degraderen tot de huishoudster van haar man.

Reinier: Van degraderen kan toch absoluut geen sprake zijn! De afgelopen vijftientig jaren was je toch gelukkig met me, of niet soms?

Anita: Laten we het zo zeggen: ik was niet ongelukkig. Maar ik heb wel

van heel veel dingen moeten afzien, omdat we altijd krap bij kas waren. En daarom kan ik er best inkomen, dat Myleen haar beroep niet wil opgeven.

Reinier: Dan had jij toch wel 'n betere start. Jij kon van begin af aan thuis in je eigen beroep verder werken.

Anita: Hallo, dat is weer eens iets nieuws.

Reinier: Drie weken na de bruiloft hebben we Dennis gekregen, dat zul je je toch nog wel kunnen herinneren neem ik aan.

Anita: Och, dat bedoel je! Je vergeet daarbij alleen, dat ik was opgeleid tot verloskundige en niet tot kinderverzorgster.

Reinier: *(opstaand en zijn arm om haar middel slaand)* Daarvoor had je ook geen opleiding nodig, want je was 'n natuurtalent. 'n Perfecte kinderverzorgster, 'n voorbeeldige moeder en het liefste vrouwtje van de hele wereld.

Anita: De kunst, om mij met zoetgevooisde praatjes in te pakken, heb je altijd al beheerst. Maar je zoon heeft dat talent blijkbaar niet. En Myleen pakt 't slimmer aan dan ik. Die wil eerst nog wat van d'r leven genieten, voordat ze zich thuis laat opsluiten.

Reinier: Noem je dat van 't leven genieten? De gefrustreerde dwazen, die haar boetiek bezoeken, wijsmaken, dat gifgroene bloezen bij knalgele broeken passen?

Anita: Maar ondertussen heeft zij met haar drieëntwintig jaartjes al meer van de wereld gezien, dan ik in 'n kwart eeuw huwelijk. Tweemaal in Egypte was ze al en ook al eens in Benidorm. En ik maak nu pas m'n eerste buitenlandse reis. En dan ook nog naar Corfu, dat geen hond kent. Alleen omdat meneer daar zo hoognodig 'n oude vervallen tempel moet gaan bezichtigen.

Reinier: Ik ben net zolang getrouwd als jij en heb net zo goed van alles en nog wat moeten afzien. Daarom heb ik ook 't recht om uit te mogen maken waar we naar toe gaan. En derhalve spijt 't me misschien ook meer dan jou, dat we de reis moeten opschorten.

Anita: Wat jou in die tijd al niet allemaal gespeten... *(begrijpt 't nu pas)* Moment zeg! Wat zei je daar?

Reinier: Dat we onze reis moeten verschuiven. Dat weet je toch.

Anita: *(een en al verbazing)* Wat moet ik weten?

Reinier: Toe nou Anita, je weet verdomde goed, dat onze vereniging "Tot verfraaiing van 't stadsaanzicht" haar tienjarig bestaan viert...

Anita: ...En wij onze zilveren bruiloft. Ja, dat weet ik!

Reinier: Dat ook, zeker. Maar je moet toch kunnen begrijpen dat ik, in de kwaliteit van voorzitter, niet onder de jubileumviering uit kan. Temeer nog, omdat ik de feestrede moet spreken.

Anita: *(opgewonden)* O ja, en onder je vrouw kun je natuurlijk wél uit!

Wat zijn nu vijftwintig huwelijksjaren tegen tien stadsverfraaiingsjaren.

Reinier: Na vijftwintig jaren komt 't op een paar dagen ook niet meer aan. We verschuiven de reis toch alleen maar.

Anita: O nee, geen sprake van. M'n zilveren huwelijksfeest wil ik vieren op de dag zelf, temeer nog, omdat ik m'n trouwdag ook maar half heb kunnen vieren, omdat ik toen al in de achtste maand liep.

Reinier: Belachelijk! Het huwelijk is 'n privéaangelegenheid en de verfraaiing van ons stadsbeeld 'n zaak van algemeen belang. En ik als opperwachtmeester van politie, in dienst van deze stad...

Anita: *(onderbreekt)* Reinier, alsjeblieft, die hoog spraak kun je je sparen! M'n huwelijk is voor mij belangrijker dan het openbaar belang! Ik vier m'n zilveren bruiloft op Corfu!

Reinier: Dat gaat niet Anita. 't Kan niet meer! Ik heb de reis afgezegd en me de aanbetaling van het reisbureau laten teruggeven.

Anita: Zonder mij te vragen? En zonder mij er 'n woord van te zeggen?

Reinier: Ik heb je immers verteld, dat we dat verenigingsjubileum heel groot...

Anita: *(woedend)* Maar niet, dat je daarvoor onze reis zou afzeggen!

Reinier: Dat is toch vanzelfsprekend! Zeker als de gebeurtenissen maar enkele dagen uit elkaar liggen.

Anita: Vanzelfsprekend zou 't zijn, dat je plaatsvervanger 't op zich nam de gebruikelijke onzin bij gelegenheid van dat idioot feest van jullie te spuien, op 'n moment, dat jij om familieredenen niet aanwezig kunt zijn.

Reinier: De woorden "gebruikelijke onzin" en "idioot feest" zijn 'n regelrechte belediging.

Anita: En weet je wat ook 'n belediging is? Dat je 'n reis, die je me al sinds jaren in 't vooruitzicht hebt gesteld, achter m'n rug om afzegt, en dan ook nog op grond van zoiets onnozels als... *(breekt geschrokken af, omdat er 'n deur wordt dichtgeknald en meteen daarop:)*

Myleen: *(met schrille stem)* Hier ermee!

Dennis: 't Is gedaan met die flauwe kul!

Myleen: Geef terug zeg ik je! *(men hoort het toilet doorspoelen)* Dat is gemeen van je! Gemeen! *(komt huilend opgerend, laat zich aan tafel neervallen, met hoofd op beide armen, luid snikkend)*

Anita: Jeetje zeg, wat is gaande? *(inmiddels ook Dennis op)*

Dennis: Absoluut niets. Alleen maar 't gebruikelijke theater. *(werpt 'n leeg doosje op tafel, Myleen neemt 't en gooit 't Dennis naar zijn hoofd)*

Reinier: En zou men ook mogen weten welk stuk er gespeeld wordt?

Anita: 'n Tragedie, dat zie je toch!

Dennis: Nonsens! Dat is wat zij ervan probeert te maken! Maar ik wil, dat ze ermee ophoudt zichzelf en haar eigen natuur te bedriegen.

Reinier: *(het doosje oprapend en lezend)* Anti-babypillen! Waarom gooien jullie je daarmee na?

Dennis: *(met hoofdbeweging)* Gegoooid heeft zij.

Anita: Myleen, gaat 't weer om deze pillen?

Dennis: Bij ons gaat 't alleen maar om deze vervloekte dingen!

Myleen: *(onder tranen)* Hij heeft m'n hele voorraad doorgespoeld!

Dennis: Nou en? Op grond van mijn huwelijk wil ik eindelijk wel eens 'n familie stichten. 'n Jaar na de bruiloft is dat toch zeker niet teveel verlangd.

Reinier: Dat klopt. Wij hebben ons niet zolang de tijd gegund.

Anita: Toen was de pil immers nog niet zo in zwang.

Reinier: 'n Geluk voor Dennis. Anders stond hij hier nu niet.

Anita: Natuurlijk wel! Alleen was hij dan een of twee jaar jonger.

Dennis: Was mij om 't even geweest. Maar ook dan zou ik nu oud genoeg zijn om me een kind te mogen wensen. 'n Gezonde ferme jongen!

Myleen: *(tranend drogend, met onderdrukte woede)* Horen jullie 't nu?! 'n Gewoon kind is 'm al niet meer genoeg! Nee, 't moet ook nog 'n jongen zijn!

Dennis: Dat is de wens van elke man.

Reinier: Klopt. Heb ik me ook gewenst.

Anita: Heb je dan uiteindelijk ook gekregen.

Myleen: *(met hoofdbeweging op Dennis)* Hij wil echter, dat z'n zoon met 'n voetbal op z'n romp ter wereld komt, in plaats van met 'n hoofd.

Dennis: Je reinste onzin, want bij voetbal heb je wel degelijk je hoofd nodig en niet zo zuinig.

Reinier: O ja, daar zijn al heel wat goaltjes mee gescoord.

Anita: Ik ken heel wat mensen, die hun kop toevallig voor heel wat anders gebruiken.

Myleen: Dennis niet. Sinds ik 'm ken droomt hij ervan beroepsvoetballer te worden. En omdat hij dat niet voor elkaar heeft gekregen, moet z'n onschuldig kind ervoor boeten.

Dennis: Hoezo boeten? Moet hij dan z'n hele leven vrachtwagenchauffeur blijven zoals ik?

Anita: Hij zou ook bij de politie kunnen gaan, net als z'n grootvader.

Reinier: Als 't hem lukt profvoetballer te worden, verdient hij in één jaar meer dan wij in tien en hoeft hij zich nog niet eens zo af te jakkeren.

Anita: Jij hebt je bij de politie anders ook nog nooit uit de naad gewerkt.

Myleen: Dennis op z'n vrachtwagen net zo min. Dat doet hij alleen maar op 't voetbalveld.

Dennis: Daarom hebben wij gisteren ook met zes nul gewonnen.

Reinier: Dennis heeft er daar twee van gescoord. Eén zelfs met z'n hoofd.

Dennis: O ja, gisteren was ik bijzonder goed in vorm.

Anita: Of de tegenpartij bijzonder slecht.

Reinier: Jij hebt die wedstrijd niet gezien, kun je er ook niet over oordelen.

Dennis: Van voetbal heeft ma sowieso geen verstand.

Anita: Altijd nog meer, dan jij van kinderen krijgen. Dat kun je maar beter aan je vrouw overlaten.

Myleen: Precies. Jij doet met je benen wat je wilt en ik met m'n buik.

Reinier: (*droog*) In 'n huwelijk zijn er ook nog dingen die men samen doet.

Anita: Bijvoorbeeld 'n reis maken bij gelegenheid van de zilveren bruiloft.

Reinier: Ik had eigenlijk aan heel wat anders gedacht.

Anita: Moet uitgerekend jij nog zeggen.

Dennis: En waarom mag hij dat niet zeggen?

Anita: "Hij" heeft niét gewacht tot de bruiloft, met de dingen die men in 'n huwelijk normaal gesproken samen doet. O nee, hij kon z'n tijd niet afwachten.

Reinier: Daarvan wil je mij toch hopelijk niet de schuld in de schoenen schuiven?

Anita: Wie dan anders?

Dennis: Ik denk, dat 't rijkelijk laat is om elkaar nu nog jeugdzonden voor de voeten te gooien. Ik weet alleen, dat ik toen met m'n eerste optreden gewacht heb totdat jullie veilig en wel getrouwd waren en dat ik nu alwéér moet wachten. En m'n zoon ook. En dat wil ik niet.

Myleen: Luister vriend. Jij wilt, maar ik niet. Bovendien al helemaal geen zoon. En mijn dochter heeft geen haast. Die wil best nog wel 'n poosje wachten.

Dennis: (*minachtend*) Zo kan alleen maar 'n ontaarde moeder reageren.

Anita: En dat, terwijl ze nog niet eens moeder is.

Myleen: En of ik 't ooit zal worden, valt nog te bezien.

Dennis: (*schreeuwt*) Waarom ben je dan verdomme getrouwd?

Myleen: (*schreeuwt*) In elk geval niet, om 'n serie van die schreeuwlelijkerds op de wereld te zetten!

Dennis: En waarom dan wel?

Myleen: Als je dat nu nog niet weet, zul je er ook wel nooit achter

komen.

Anita: Hou alsjeblieft op met dat geschreeuw tegen elkaar. Waarom men met elkaar trouwt, zal toch wel ieder voor zich weten.

Reinier: Wij weten 't in elk geval, nietwaar Anita?

Anita: Ik weet helemaal niets meer.

Reinier: Alleen omdat ik onze reis heb moeten afzeggen?

Myleen: Wil dat zeggen, dat jullie komende donderdag niet vliegen?

Anita: Precies Myleen. Zonder mij daarover ook maar één woord te zeggen, heeft je schoonvader de reis geannuleerd.

Reinier: Je schoonvader! Moet je zoiets horen! Uiteindelijk ben ik ook nog je man, weet je.

Myleen: (*ontdaan*) Schoonvader toch! Van uw zoon had ik dat verwacht, maar niet van u!

Dennis: Uw zoon! Moet je zoiets horen! Uiteindelijk ben ik ook nog je man, weet je.

Myleen: Helaas.

Dennis: Dat je me tot ik weet niet wat in staat acht, weet ik allang.

Myleen: En terecht! Daar ben ik vandaag achter gekomen.

Dennis: Alleen vanwege 'n handvol anti-babypillen? Belachelijk!

Myleen: Het waren "mijn" pillen, die "jij" hebt gestolen!

Dennis: En in de weecee gekiept. Dat weten we intussen.

Myleen: 'n Verkrachting is ook niet erger.

Reinier: Vanuit politioneel standpunt, bestaat er toch 'n zeker onderscheid.

Myleen: Vanuit 't mijne niet.

Anita: Vanuit 't mijne ook niet. En 'n afspraak niet nakomen staat gelijk aan bedrog en dat is weer hetzelfde als diefstal.

Reinier: Hoor je dat Dennis? In de ogen van onze wederhelften zijn we misdadigers.

Anita: Noem 't zoals je wilt. In elk geval hebben jullie beiden je gedragen als gemene egoïsten.

Reinier: Weer wat nieuws. En hoezo eigenlijk?

Dennis: Ik voel me niet aangesproken. Heb alleen maar aan m'n zoon gedacht.

Myleen: Maar in elk geval niet aan mij.

Anita: Mijn familie is voor mij altijd op de eerste plaats gekomen.

Reinier: Mij ook.

Anita: Dat heb je net bewezen. Je achterlijk stadsverfraaiingsclubje is je in elk geval dierbaarder dan mij.

Dennis: Wat heeft dat er nu mee te maken?

Anita: (*het restant van 't koffiegerei naar de keuken brengend*) Vraag dat maar aan degene, voor wie de familie zogenaamd ook altijd op

de eerste plaats komt. (*Reinier tikt achter haar rug tegen z'n hoofd*)

Myleen: (*tafelkleed opvouwend en 'n sierkleed opleggend*) Wat is er dan aan de hand met de stadsverfraaiingsvereniging?

Reinier: Twee jaren hebben we gespaard om de bron op het marktplein te kunnen renoveren. Nu is 't karwei geklaard en komende zondag willen we dat feit, samen met ons tienjarig bestaan, vieren.

Myleen: En daarom hebt u de reis afgezegd, waarop ma zich al jaren loopt te verheugen?

Reinier: Als voorzitter bleef me toch geen andere keus! Temeer nog, daar ik de feestspeech moet houden. 'n Eer voor de hele familie!

Myleen: Wil dat soms zeggen, dat wij er ook naar toe moeten?

Reinier: Ik denk zo, dat dat toch wel vanzelfsprekend is.

Dennis: Ook mijn idee.

Myleen: En ma?

Reinier: Is er natuurlijk ook bij.

Myleen: En u gelooft dat ze dat doet?

Reinier: Zal ze wel moeten.

Dennis: Bovendien heeft pa nog 'n week de tijd om d'r zover te krijgen.

Reinier: Geen centje pijn. Morgen is ze weer zo mak als 'n lammetje. Ik ken mijn Anita toch zeker wel. (*er wordt aangebeld*)

Anita: (*uit keuken komend*) Dat zal Babs zijn. Laat je d'r haar even in, Myleen? (*Myleen knikt en af midden*)

Dennis: Ojee, dat stuk schrikdraad heeft er nog net aan geankerd.

Anita: Als m'n vriendin soms teveel is voor je teer besnaard vrachtwagen-chauffeursgemoed, kun je je toch terugtrekken in je eigen domein.

Reinier: Dennis, speel niet met je leven! Zorg liever 's voor 'n cognacje. (*Dennis brengt glazen en fles tevoorschijn, schenkt daarna*)

Myleen: (*achter bühne*) Hallo zeg, leuk dat u er bent!

Babs: Hoi Myleen... Ik neem aan, dat je schoonmoeder d'r wel zal zijn?

Myleen: O ja, de familie is zelfs compleet.

Babs: Compleet? 't Is toch zeker geen kerst vandaag, of zo? Niet dat ik ook nog stoor?

Myleen: Maar nee toch. U wordt zelfs verwacht. (*Myleen laat Babs voorgaan; ze zit hypermodern en extravagant in de kleren en spreekt ietwat geaffecteerd*)

Babs: Aha, kom ik net op tijd om 't gezelschap 'n wondermooie zondagmiddag toe te wensen. En wat zie ik? De heren zijn doende de levensgeesten op te wekken en de dames houden hen, toekijkend, gezelschap. Zoals gebruikelijk in ons patriarchaal tijdperk.

Anita: Myleen en ik geven niets om cognac. Drinken liever 'n likeurtje.
Maar eh, wil jij soms 'n cognac?

Babs: Als ik mag kiezen... ook liever 'n likeurtje... komt wat damesachtiger over, nietwaar.

Myleen: Zal wel, maar we hebben er helaas geen.

Babs: Ach zo. Nou ja, dan maar 'n cognac.

Reinier: Dennis... *(geeft teken dat die ervoor moet zorgen)* Een goede cognac is 'n geschenk van de hemel. *(Dennis zet 'n cognacglas voor Babs neer)*

Babs: 'n Goeie likeur ook. *(Reinier schenkt)*

Dennis: Maar niets voor echte mannen.

Reinier: *(Babs toe proostend)* Nou dan, gezondheid.

Babs: Op het welzijn van de dames van dit huis. *(allen drinken, Babs na proevend)* Nou zeg, 'n best slokje.

Dennis: Zal wel. Is ook echte Franse.

Babs: *(ironisch)* Voor echte mannen is niets te goed.

Reinier: Hij smaakt en dat is de hoofdzaak.

Babs: *(de een na de ander monsterend)* Ik weet niet... jullie zijn zo... zo... hebben jullie soms mot?

Anita: Och... mot is misschien niet direct 't juiste woord.

Myleen: Klopt. Is veel te povertjes voor de gemene wijze waarop wij door onze mannen worden behandeld.

Babs: Hallo zeg. Gemeen bejegend door de eigen mannen? En, wat is dan gaande?

Anita: Reinier had me toch beloofd ter viering van onze zilveren bruiloft...

Babs: *(onderbreekt)* Viering? 'n Vijfentwintigjarig martelaarschap wil jij vieren?

Reinier: *(vlug)* Ik geloof niet dat je vriendin in zoiets geïnteresseerd is Anita.

Babs: Toch wel, toch wel, dat soort dingen interesseert me bovenmatig.

Reinier: Och kom, voor mij is de zaak afgedaan en vergeten. Ik ben niet meer kwaad, op niemand.

Anita: Zie je, zo gaat dat bij ons altijd. Hij gedraagt zich slecht en heeft daarna de genadige goedheid ons ook nog alles te vergeven.

Reinier: *(opstaand)* Ik heb geen zin de hele zaak nog eens door te spitten. Ik ga naar m'n zondagse avondtref.

Dennis: *(opstaand)* En ik hou het hier ook wel voor gezien.

Reinier: Ga je mee naar de tref?

Dennis: Nee, ik ga naar 't clublokaal. De overwinning van gisteren moet immers nog gevierd worden.

Anita: En hoe moet 't dan met 't eten?

Reinier: Ik neem daar wel 'n kleinigheid.

Dennis: Ik zal me ook wel zien te redden.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto